

IZ BELEŽNICE POSLANCA CIRILA STANIČA

Sanacija okolice domov za študente

Na našo vlogo za ureditev okolice domov študentov in dijakov ob Cesti v Mestni log in Gerbičevi ulici smo prejeli od Uprave študentskih domov odgovor, da za takšna dela sedaj ni denarja. Takoj sem si ogledal domove v Rožni dolini in ugotovil, da so naši objekti resnično zapostavljeni in da se mora nekaj urediti. Zato prosim in predlagam občini, da vztraja pri prošnji, da se vsaj drugo leto posadi drevesa, grmičevje in cvetlice ter zgradi cesto.

Sanacija ograj ob Kraški ulici

Za časa stare Jugoslavije je bila izvršena parcelacija Kraške ulice. Bivši lastnik je odstopil svet za Kraško ulico brezplačno. Ulica je bila široka 12 metrov. Po osvoboditvi je podrobnejši načrt vzdolž vrstnih hiš zožil ulico na 4 metre. Bivši lastnik se je proti tej uradni odločitvi pritožil, toda do sedaj brez uspeha. Bivši lastnik je na lastno pobudo dvignil ozki del ulice ker je bil odsek vedno pod vodo. Ko smo zgradili vrtec in šolo smo dali nesporno zagotovilo upravi vrta in šole, da bo spor med bivšim lastnikom in občino oziroma mestom rešen, toda rešitve ni. V tem času so posestniki vrstnih hiš posadili ob ulici preko 2 metra visoko živo mejo. Sosed na nasprotni strani ulice pa polno ograjo visoko 1,30. Te ograje segajo vse do priključka na Soško ulico in zapirajo preglednost vseh uporabnikov Kraške ulice, vrta in šole. Soška ulica ima prilično prometa. Skozi ozki del Kraške ulice pa vozi bivši lastnik, starši, ko vozijo cicibane in otroke v varstvo ter šole ter uslužbenci.

Visoka živa meja in polna ograja močno ovirata preglednost 4 m iz široke Kraške ulice ob priključku na Soško ulico. Obstaja nevarnost, da bo otrok stekel na Soško ulico, ko bo šel mimo avto, ki ga majhen (nizek) otrok ne bo videl.

V imenu otrok, staršev, bivšega lastnika in vseh uporabnikov prosim in predlagam, da »občinski organ za preventivo in varnost« začne takoj stopopek za skrajšanje žive meje na višino cca 80 cm in da sosed zgradi 4 m globoko, bolj prosojno ograjo, da bodo otroci videli na Soško ulico.

Devinska ulica – hišni uvozi

Lansko leto so nam uredili Devinsko ulico. Ko smo na krajevni skupnosti na prošnjo dobili na vpogled projekte, smo ugotovili, da je projektant izvršil namesto uvoza ulični odcep z dvignjenimi robniki, položenimi v ločni črti. Krajevna skupnost je temu uvozu oziroma sedaj odcepu ugovarjala, ker ta odcep ni bil potreben (ampak samo uvoz).

istočasno smo ob asfaltiranju hodnika za pešce znova zagotovili, da so vsi izvršeni uvozi zgrajeni preko hodnika za pešce v naklonu za potrebe avtomobilov, ne pa za osnovne potrebe za pešce. Vsi izvršeni uvozi ne upoštevajo standardov, ki zahtevajo raven hodnik za pešce ter ozko rampo za potrebe avtomobilov. Avto gre dnevno 2x preko hodnika medtem ko gre po hodniku na tisoče pešcev. Ko moramo sedaj v mesto za potrebe kolesarjev predvsem pa paraplegikov rušiti dvignjene robnike smo jih v Devinski ulici zgradili.

Vabim občinske organe, da problem javijo društvu »PARAPLEGIKOV« Ljubljane oziroma projektne svetu da on zahteva, da se napačen odcep takoj predela v uvoz in da se javi na mestni inšpektorat, da je podjetje SCT zgradila preko hodnika za pešce v Devinski ulici enajst uvozov za potrebe avtomobilov, ne pa za potrebe pešcev (toboganski hodnik).

Vsi naši ugovori med delom so bili nični. Mogoče bodo problem rešili paraplegiki. Pripominjam, da smo na Gerbičevi ulici v Filipičevi ulici zgradili ulični uvoz, ne pa odcep. Tako smo zaščitili hodnik za pešce.

V Devinski ulici je bolnica, v bližini še šola in dva vrta ter dom starostnikov. Tu je veliko pešcev, ker je samo en hodnik za pešce, pa še na tem parkirajo gostje bližnje okrepčevalnice »Julčič« in trgovine za jadrnice.

Dragoceni metri asfalta proti vasi Kremenca

NA IGU

Vsak nov kilometer asfalta je dragocen

Letošnje leto bodo v krajevni skupnosti Ig končali z nekaj novimi kilometri asfalta, ki bodo izboljšali še ne tako davno precej žalostno podobo cestne infrastrukture na tem območju.

Posebno pomembna v tem seštevku je vsekakor cesta Ig – Draga. Cesto (občinskega značaja) so asfaltirali že tam junija, morali pa bi jo že lani, a se je zataknilo pri kanalizaciji. Tedaj namreč še ni bila zgrajena. Asfaltiranje te ceste je financirala bivša Mestna komunalna skupnost.

Asfalt sta dobili tudi pristopna cesta do vasi Kremenca (le-to je financirala KS ob 25 odstotnem deležu vaščanov Kremenice) in cesta do Kota (in skozi vas). Tudi ureditev te ceste je financirala KS s sredstvi iz krajevnega samoprištevanja, preostali del sredstev pa so prispevali krajevni Kota, ki so morali predtem urediti tudi kanalizacijske priključke. Vodovodno napeljava v cestni trasi pa je zamenjala KS.

Največji zalogaj v tej zbirki nanovo asfaltiranih cest pa bo vsekakor cesta na Dobravico, pravzaprav odsek od ceste na Golo do Dobravice, ki je dolg kakih 1500 metrov. Zemeljska dela za ureditev te ceste so Dobravčani opravili že lani: cesto so nekoliko razširili in utrdili

cestišče, še letos do kraja septembra pa naj bi cesta dobila asfalt. Večji del denarja za to cesto je (letos) dala bivša Mestna komunalna skupnost (2,6 milijona tolarjev), 500.000 tolarjev so zbrali krajevni Dobravice in vikendaši, 300.000 tolarjev pa so dobili iz krajevnega samoprištevanja.

Kdaj asfalt na cesti Ig – Škofljica?

Toda če je že asfalt »obdaril« kar nekaj vasi v okolici Iga pa Izanci, ki živijo ob cesti Ig – Škofljica (predvsem v novem stanovanjskem naselju na Igu) nimajo sreče. Gre za edino regionalno na izjanskem območju, ki še ni asfaltirana, pa čeprav je promet na njej čedalje večji, še zlasti ob koncu tedna, ko mnogo ljudi roma na Kurešček. Ljudje, ki živijo ob cesti so do grla siti prahu, pa tudi obljub, zato so zbrali kakih petdeset podpisov in naslovili odločno zahtevo tako na mesto, kot na republiško inšpekcijo za ceste, naj že vendar enkrat rekonstruirajo cesto. V nasprotnem primeru pa bodo cesto demonstrativno zaprli. Odgovoril jim je sam minister Krajnc, češ da se mora RUC še letos lotiti obnove ceste, ali pa jo vsaj dati v plan za drugo leto. Svet KS Ig je na svoji seji pretresel vse odgovore in sprejel sklep, da če do 30. septembra letos ne bo pismenega zagotovila, da bo cesta še letos asfaltirana, jo bodo zaprli.

B. V.

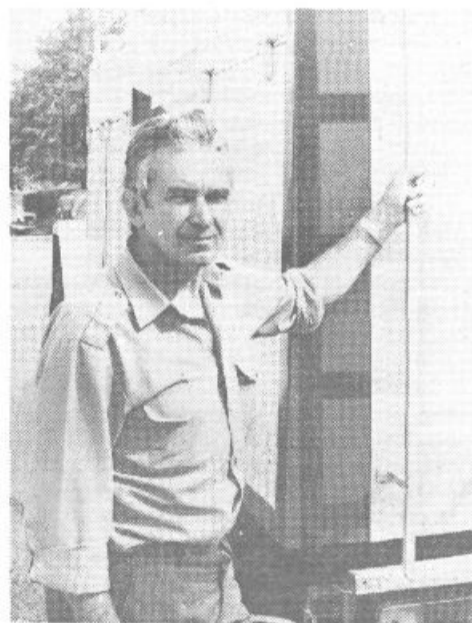
GASILEC ANDREJ PADAR JE PRIPELJAL VEČ KOT 200 CISTERN

Sušo najbolj občutijo kraji brez vodovoda

Gasilska društva na območjih, kjer še nimajo vodovoda, ali pa so kapacitete vodovodnih omrežij preskromne, so imela v letošnjem sušnem poletju polne roke dela. Samó GD Pijava Gorica je v letošnjih najbolj sušnih mesecih razvozilo prek 200 cistern vode, akcija pa na tem območju še traja, saj suše še ni konec.

»Najhuje je bilo tam julija in avgusta, ko smo na dan pripeljali tudi po 15 cistern vode,« pravi predsednik GD Pijava Gorica Andrej Padar, ki je sam pripeljal prek dvesto cistern vode.

»Pokrivamo celotno krajevno skupnost Pijava Gorica, od same Pijave Gorice do Velikega Ločnika, pa čeprav slednji sodi že v KS Turjak. Turjačani namreč nimajo avtocisterne. Vasi kot so Drenik, Nove in Stare Smrjene, Gradišče, Vrh nad Zelimljami, Sloka gora in zaselek Brezje so še vedno brez vsakega vodovoda. Žalostno je to, saj gre za območje, ki je komaj

da kakih petnajst kilometrov oddaljeno od Ljubljane.

Največji problem pri dostavi vode so bile ozke ceste, še posebej na Gradišču in v delu Smrjene. Ljudje gradijo čisto do ceste, tako da marsikje še obrtni ne moreš.

Gasilci GD Pijava Gorica oskrbujejo z vodo oddaljene kraje že kakih petnajst let. Toliko časa imajo tudi avtocisterne. Vozilo so, kot pravi Andrej Padar, izdelali kar sami v garaži gasilskega doma, pri čemer so vanj vložili vsaj kakih 2.000 udarniških ur. Pri tem jim je pomagala tudi Občinska gasilska zveza in bivši občinski Sekretariat za ljudsko obrambo. Seveda pa s cisterno ne bodo mogli dostavljati vode v nedogled. Rešitev je v čimprejšnji izgradnji vodovoda.

»Zdaj je kar kakih 850 prebivalcev odvisno od naše avtocisterne, vključno z vikendaši. Nekaj kmetov vodo vozi s cisterno KS. Gasilci se že zdaj bojimo, kaj bo, če vodovod ne bo kmalu dograjen. Tako vendar ne more več iti naprej,« pravi Andrej Padar.

B. Vrhovc

Stroji postopoma širijo cestno traso proti Petačevemu grabnu

Novi kilometri cest v Polhovem Gradcu

Ceste v polhograjski dolini počasi, toda nezadržno dobivajo lepšo podobo, nekaj pa bo kmalu tudi povsem novih.

Največji »zalogaj« je vsekakor ureditev magistralke od Mačkovega do Petačevega grabna (v dolžini cca 2 kilometra). Cestno podjetje Ljubljana prav zdaj končuje zemeljska dela, in če bo vse prav, bo odsek še letos dobil prepotreben asfalt. Drugo leto pa naj bi izdelali projekt še za nadaljnji odsek od Petačevega grabna do Zaloča. Pri gradnji, kot nam je povedal predstavnik KS Polhovega Gradca, ni šlo čisto brez zapletov, saj se je zataknilo pri soglasjih dveh lastnikov zemljišč. Vendar pa upajo, da bodo problem nekako rešili.

V letošnjem letu je bila zgrajena tudi cesta za polhograjskim gradom (do potoka, in sicer v celoti z delom in sredstvi krajanov), še posebej veliko pa si obetajo od nove ceste od Mačkovega grabna do zaselka Setnica. Cesta bo dolga približno 3,5 kilometra, večji del stroškov (80 odstotkov) pa bodo krili iz sredstev za demografsko ogrožena območja. Preostali del sredstev bodo prispevali porabniki sami. Setničani si bodo z novo cesto močno skrajšali pot do Polhovega Gradca (do zdaj so morali po ovinku prek Ravnika), pomembna pa bo tudi za razvoj turizma v zaselku, saj je Setnica že kar nepogrešljiva »postaja« za mnoge ljubitelje planin, ki se odpravljajo na polhograjsko Grmado.

B. Vrhovc

Za vodo denar iz proračunske rezerve

V sušnem obdobju je prišlo v nekaterih krajevni skupnostih naše občine do pomanjkanja pitne vode. Tako je bilo v juliju in avgustu do posameznih gospodinskih oziroma do zajetih lokalnih vodovodov prepeljanih 1.998.000 litrov vode. Skupni stroški teh prevozov so znašali 698.480,00 SIT. Občinski izvršni svet je tako sklenil iz proračunske rezerve nakazati 60 odstotkov teh sredstev, ostalo pa bo po že ustaljeni praksi priskrbelo mesto. Težav pa s tem še ni konec, saj se dovoz vode nadaljuje tudi v septembru in če ne bo večjega deževja, bo potrebna pomoč še dlje.

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

Za kroniste horjuljske doline je bil Zaklanec že od nekdaj ena najbolj zanimivih in slikovitih vasi. Pravzaprav njegov 426 metrov visoki grič s cerkvijo sv. Urha, ki pa si jo Zaklančani že lep čas delijo s sosednjimi Podolničani; grič namreč leži prav nekje na sredi med obema vasema. Cerkev je zdaj, tako kot že toliko drugih, razsvetljena, krajevni obeh vasi pa so složno obnovili tudi njeno pročelje in ostreže.

Zima je prehitela gradbince

Še ne tako dolgo je bila glavna cesta, ki pelje skozi vas Zaklanec strah in trepet za marsikatero vozniško, še posebej za kolesarje in voznike motornih koles. Nekaj deset let stara asfaltna obloga je bila kar na nekaj mestih že krepko dotrajana, sama cesta pa preozka in nasploh napačno trasirana, tako da je na problematičnem Heronovem ovinku marsikak voznik zletel s ceste. Letošnjega maja so cesto skozi vas dokončno rekonstruirali (moral bi jo že lani, a je gradbince prehitela zima), na odseku naprej proti Horjulu pa je ostalo le pri zemeljskih delih, ker je zmanjkalo denarja. Dela bodo nadaljevali najkasneje spomladi drugo leto. V samem Zaklancu sta zgrajeni tudi dve avtobusni postajališči, tako da avtobus ne ovira več prometa, ko pobira ali raztovarja potnike. Vendar pa si bodo Zaklančani dokončno oddahnili šele, ko bo zgrajena tudi javna razsvetljava, saj sta avtobusni postajališči zdaj v temi.

Lani je dobila asfalt tudi stara cesta Zaklanec-Horjul, ki prav pride tudi šolarjem, da se izognejo prometni in nevarni glavni cesti. Denar za asfalt so v glavnem prispevali krajevni, ki živijo ob cesti (tako Zaklančani, kot Horjulčani). Zaklančani pa bi radi, da bi se asfaltirala tudi cesta Zaklanec – Dvor, ki povezuje horjulsko in polhograjsko dolino. Za odsek do razpotja proti Pečovju (v dolžini kakih 800 metrov) so projekti že narejeni, vendar pa letos še niso mogli začeti z gradnjo, ker ni denarja.

ODMEV NA ČLANEK

Finžgarjeva ulica brez hodnikov za pešce

V zadnji številki Naše komunne poslanec Ciril Stanič upravičeno kritizira prostorsko uredjenost okolice kopalnice Kolecija, kjer je vse bolj gost avtomobilski promet, neurejeno parkiranje in kjer pešci v nadaljevanju Finžgarjeve ob Gunduličevi ulici in ob Kemijem inštitutu nimajo varnih peš poti.

Poslanec Ciril Stanič sporoča, da ima krajevna skupnost Mirje že več let pripravljen ureditveni načrt tega okolja in predlaga, da občina posreduje pri mestu, da se razmere uredi. Poslanec pa nič ne piše o ureditvenem predlogu Inštituta za oblikovanje iz leta 1978, kjer je bil predlagan mali dom tehnične kulture z razstavnimi prostori v domu in zunaj njega

in samo peš pot med Langusovo in Finžgarjevo ulico.

V občini Vič so zbrane vse tehnične in likovne fakultete pa smo v sporazumu s tedanjjo občinsko upravo mislili na stalne in občasne razstave tehnične kulture v mirnem okolju, zraven tega pa smo želeli ustvariti mirne kottičke v zelenju za stanovanje sosednjega doma starejših občanov.

Predlagam, da se vsi ureditveni predlogi razgrnejo in da se ob načrtih organizira razgovor, kjer bi stanovalci tega okolja in arhitekti pomagali izbrati pravšnjo rešitev.

Prof. Niko Kralj, dia.
Predstojnik inštituta za oblikovanje
Šole za arhitekturo